

S sistematično obnovo do stabilnih in na ujme odpornih gozdov

Oktober je bil mesec obsežnega prostovoljnega pogozdovanja v vetrolomih uničenih gozdov. Akcije se je udeležilo več kot štiristo posameznikov, ki so posadili 10.000 sadik gozdnega drevja, med njimi tudi smreko. Njeni sestoji so bili v zadnjih letih zelo prizadeti. Po žledenju leta 2014 in sledečih vetrolomih so smreko zelo zredčile še gradacije podlubnikov. Kljub temu smreka pri lastnikih gozdov še vedno ostaja ena bolj priljubljenih gozdnih drevesnih vrst za sadnjo. A številni omenjeni dejavniki spodbujajo razmislek o sajenju alternativnih vrst, ki bi bile z njo primerljive tako po lastnostih lesa kot tudi po tržni zanimivosti. Glede sadnje smreke se ne samo pri nas, ampak tudi v tujini, srečujemo z nenehno protislovnostjo – številni strokovnjaki trdijo, da je treba drevesno sestavo v osrednji Evropi usmeriti k bolj naravnih (več listavcev), hkrati pa se še vedno pogosto sadi smreko kot eno ranljivejših vrst. Po vsej verjetnosti bo tako ostalo tudi v prihodnje, in sicer vse dokler se ne bodo spremenile razmere na trgu, torej večje povpraševanje po sortimentih listavcev.

Pogozdovanju kot prvemu koraku k hitrejši obnovi gozdov po nekaj letih mora slediti naslednji korak, in sicer nega pomlajenih gozdov. Na katastrofalna zmanjšanja državnih sredstev za sofinanciranje nege gozdov je bilo že pogosto opozorjeno. V letu 2017 sta bili obžetev in nega mladja izvedeni na 1.500 ha in te pozornosti morajo biti v prihodnjih letih deležne tudi površine, pomlajene v letošnji obsežni akciji prostovoljcev.

V tej številki predstavljamo dva strokovna prispevka, katerima je skupni imenovalec, da nista povezana z glavnim gozdnim proizvodom, tj. lesom. V prvem preberite, kaj oziroma kdo je OSLIS in kako pomemben je kakovosten lovski informacijski sistem za sprejemanje pomembnih odločitev pri pripravi dolgoročnih in letnih načrtov upravljanja z divjadjo. Predstavljena spletna aplikacija je enostavna za uporabo in je namenjena lovcem in tudi drugi zainteresirani javnosti. Drugi prispevek pa predstavlja pomembnost medonosnih drevesnih vrst, predvsem lipovca, v revirju Kambreško. Za omenjeni revir je avtor ugotovil, da je vrednost rente medu celo višja od vrednosti rente lesa. Temu bi morali biti prilagojeni tudi gojitveni ukrepi, ki naj bi bili v prvi vrsti usmerjeni v ustreznost drevesne sestave in šele nato tudi v kakovost lesa.

Dr. Mitja SKUDNIK